

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگرداننده: حمید محوی

18 نومبر 2015

جمهوری فرانسه در گروگان

La République française prise en otage

جنگی که در پاریس به راه افتاد برای فرانسوی هائی که تقریباً از فعالیت های سرّی دولتشان در جهان عرب و پیوندهای ناسازگار با دیکتاتورهای خلیج (فارس) و شرکت فعال آن در تروریسم بین المللی هیچ اطلاعی ندارند قابل درک نیست. این سیاست هرگز در پارلمان به بحث گذاشته نشده و رسانه های حاکم نیز به ندرت شهادت طرح چنین مسائلی را داشته اند.

شبکه ولتر / دمشق (سوریه) /

از پنج سال پیش فرانسوی ها چیزهائی در باره جنگ هائی که در دوردست ها روی می دهد می شنوند بی آن که واقعاً بدانند موضوع چیست. نشریات آنها را در مورد گسیل نیروهای نظامی شان به لیبیا مطلع ساخت ولی هرگز در مورد حضور سربازان فرانسوی در مأموریت برای شامات چیزی به آنها گفته نشده است. مقالات من به شکل گسترده منتشر و خوانده شده است ولی همیشه به تحلیل های من به عنوان فرآورده ای از عجایب شرقی نگاه کرده اند. با وجود تاریخ شخصی ام، به شکل رایج من را «افراط گرا» یا «توطئه باور» می نامند و می گویند که

مقالات من در سایت های وابسته در اینترنت منتشر می شود، به انضمام سایت های افراط گرای اصیل و توطئه باور. با این وجود هیچ کس درباره نوشته های من و مسائلی که مطرح می کنم چیزی برای گفتن ندارد. هیچ کس به اخطارهای من در مورد اتحادیه هائی که فرانسه وارد آنها شده توجهی نکرده است. ولی ناگهان حقیقت نامکشوف و ندیده گرفته شده از اعماق به سطح می آید. در شب 13 نوامبر 2015 فرانسه توسط چندین کوماندو مورد حمله قرار گرفت و دست کم 130 نفر در پنج نقطه مختلف در پاریس کشته شدند. برای 12 روز در تمام فرانسه وضعیت اضطراری اعلان شد و این وضعیت می تواند توسط پارلمان حفظ گردد.

رابطه مستقیمی با ماجرای شارلی هبدو وجود ندارد

نشریات فرانسه این حرکت جنگی را به سوء قصد شارلی هبدو مرتبط دانسته اند، گرچه نوع عملیات کاملاً متفاوت بوده است. در حمله تروریستی جنوری افراد کاملاً مشخصی هدف گرفته شده بودند، در حالی که در این حمله همآهنگ افراد بسیاری بر حسب اتفاق کشته شده اند.

امروز می دانیم که مدیر شارلی هبدو هدیه ای معادل 200000 یورو از خاور نزدیک دریافت کرده بود تا اردوی ضد مسلمان خودش را ادامه دهد (1)، و می دانیم که قاتلان با سرویس های اطلاعاتی فرانسه در رابطه بوده اند (2) و برگ شناسائی سلاح هایشان نیز زیر پوشش اسرار وزارت دفاع فرانسه بوده است (3). من پیش از این نشان دادم که این حمله تروریستی عملیات اسلامگرا نبوده (4) ولی فوراً مورد بهره برداری دولتی قرار گرفت (5) و این بهره برداری بین محافلی که با جمهوری مخالف هستند موجب واکنش هائی شد (6)، یعنی نظریه ای که چند ماه بعد توسط جمعیت شناس فرانسوی امانوئل تود Emmanuel Todd به شکل برجسته ای مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت (7).

اگر به جنگی که در سطح پاریس گسترش یافته بازگردیم، می بینیم که اروپای غربی را غافلگیر کرده است. ولی نمی توانیم آن را با حملات تروریستی مادرید در سال 2004 مقایسه کنیم. در اسپانیا، نه تیراندازی در کار بود و نه کامیکاز، ولی 10 بمب در چهار نقطه مختلف کار گذاشته شده بود (8). نوع صحنه ای که در فرانسه به وقوع پیوست، از سال 2001 در روزمره چندین ملت «خاورمیانه بزرگ» جاری و ساری می باشد. و رویدادهای مشابهی را در دورترها می بینیم، مانند سه روز حمله در 6 نقطه مختلف در بمبئی در سال 2008 (9).

حتی اگر تروریست ها مسلمان بوده باشند و برخی از آنها با فریاد «الله اکبر» (خدا بزرگ است) عابرین و مردم را به گلوله بسته و کشته باشند، هیچ رابطه ای بین این حملات، اسلام و احتمالاً «جنگ تمدن ها» وجود ندارد. چرا که، این کوماندوها بی آن که از مذهب قربانیانشان اطلاعی داشته باشند و یا کسب اطلاع کرده باشند به شکل اتفاقی دست به کشتار زده اند.

به همین گونه، بی هوده است که ما برای انگیزه مطرح شده توسط داعش علیه فرانسه اهمیت درجه اول قائل شویم — حتی اگر در دخالت آن در این حمله تردیدی وجود نداشته باشد — در واقع اگر بنابر این بود که این سازمان تروریستی «دست به عمل انتقام جویانه بزند» ارتکاب به این عمل را می بایستی علیه مسکو سزاوار بدانند.

فرانسه دست کم از سال 2011 یک دولت تروریست است

تعطیل و تعریف و درک این رویدادها مخدوش است زیرا پشت گروه های غیر دولتی همیشه دولت هائی پنهان می مانند که از آنها پشتیبانی می کنند.

در سال های 70، ایلچ رامیز سانچز Ilich Ramírez Sánchez ونزوئلایی مشهور به «کارلوس» Carlos یا شغال به خدمت اهداف فلسطینی و انقلاب درآمده بود و از پشتیبانی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی برخوردار بود. در سال های 80، کارلوس سرمشق مزدوران مسلحی قرار گرفت که برای کسانی که بیشتر پول می پرداختند کار می کردند، از جمله صبری البنا مشهور به «ابو نضال» که حملات تروریستی متعددی را به حساب لیبیا و سوریه و اسرائیل به ثبت رساند. امروز تروریسم ابهام آمیز و ابر آلودی وجود دارد و عملیات مخفی شامل تعدادی بسیاری را از دولت ها می گردد.

اصولاً، دولت ها همیشه مشارکت خودشان را در گروه های تروریستی نفی می کنند. با این وجود، وزیر امور خارجه فرانسه، لوران فیبوس Laurent Fabius در دسامبر 2012، در گردهمایی «دوستان سوریه» Amis de «la Syrie» در مراکش، در مورد گروه النصره شاخه سوریه از القاعده اظهار داشت که «کار مفیدی انجام می دهند» «fait du bon boulot» (10).

با در نظر گرفتن مقامات آقای فیبوس می دانست که به خاطر پشتیبانی اش از یک سازمانی که از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد به عنوان سازمان تروریستی شناسائی شده هیچ گاه به دادگاه فراخوانده نخواهد شد، ولی بی گمان او با بیان چنین نظریه ای، این خطر را خریدار شده بود که کشورش را در معرض آتش تروریسم قرار دهد. در واقع، از آغاز سال 2011 فرانسه در کنار القاعده قرار گرفت. در آن دوران، بریتانیا و فرانسه به طرح ایالات متحده برای «بهار عرب» پیوستند. طرح این بود که رژیم های لائیک عرب را سرنگون کنند و دیکتاتورهای اخوان المسلمین را به جای آنها به قدرت رسانند. در حالی که لندن و پاریس عملیاتی را که در تونس و مصر در شرف تکوین بود کشف می کردند، از پیش برای لیبیا و سوریه فراخوانده شده بودند (11). در لیبیا، به کمک نیروهای ویژه ایتالیائی کشتار بنگازی را سازماندهی کردند، سپس به کمک القاعده تسخیر انبارهای اسلحه را به اجراء گذاشتند. می توانم گواهی بدهم که در ماه اگست 2011 وقتی که تحت حفاظت "خمیس قذافی" بودم در حمله "ناتو" به پایتخت من و روزنامه نگاران دیگر در هتل ریکسوس Rixos به محاصره یک گروه نظامی القاعده، بریگاد طرابلس، در آمدم که "مهدی هراتی" فرماندهی آن را به عهده داشت و در حالی که افسران فرانسوی در مأموریت اطراف او بودند، فریاد "الله اکبر" می کشید. همین "مهدی هراتی" بعداً به اتفاق فرماندهش "عبدالحکیم بلحاج" ارتش آزاد سوریه مشهور خاص و عام را بنیانگذاری کردند که در واقع یک گروه از شبکه القاعده بود و پرچم دوران استعمار فرانسه را در دست داشتند.

در سوریه، حضور افسران فرانسوی به عنوان سازمان دهندگان گروه های مسلح در اقداماتی که نامی به جز جنایت علیه بشریت نمی تواند داشته باشد به شکل گسترده شناخته شده و تأیید شده است.

فرانسه بعداً نقش بسیار پیچیده و خطرناکی را بازی کرد. به این معنا که در جنوری 2013، یعنی یک ماه پس از اعلام پشتیبانی رسمی "لوران فیبوس" از القاعده در سوریه، این بار در مالی علیه همین القاعده عملیات نظامی انجام داد، و با بازگشت سیاست باتون علیه مأموران نفوذی در سوریه به تحریکاتی چند دامن زد.

با این وجود، شما از این رویدادها هیچ گاه چیزی نشنیده اید. علت این است که گرچه فرانسه دارای نهادهای دموکراتیک است، ولی سیاست کنونی آن در جهان عرب هرگز به شکل رسمی به بحث و جدل گذاشته نشده است. حد اکثر — با نقض ماده 35 قانون اساسی — پس از چند ساعت بحث سطحی در پارلمان و بی آن که رأی گیری

انجام گرفته باشد، علیه لیبیا و علیه سوریه اعلان جنگ کردند. پارلمانی های فرانسه از اجرای وظیفه خودشان در کنترل قوه اجرائی در زمینه سیاست خارجی با این نظریه صرف نظر کرده اند که چنین مواردی به اقتدار رئیس جمهور بستگی دارد، بی آن که پیامدی برای زندگی روزمره داشته باشد. امروز هر فردی می تواند ببیند که صلح و امنیت، به یکی از چهار رکن « حقوق بشر و شهروندی » در انقلاب کبیر فرانسه در سال 1789 مستقیماً بستگی دارد. بدترین هنوز در آینده انتظارمان را می کشد.

در آغاز سال 2014، وقتی شاهین های لیبرال ایالات متحده طرح تغییر و تبدیل امارات اسلامی در عراق و در شام را تنظیم می کردند، یعنی طرحی که باید به تشکل داعش می انجامید، فرانسه و ترکیه برای القاعده مهمات می فرستادند که علیه امارات اسلامی بجنگد — این نکته توسط پرونده ای به شورای امنیت در 14 جولای 2014 تأیید شده است (12) —. با این وجود، فرانسه بعداً به این عملیات سرّی پیوست و در اتحادیه بین المللی ضد داعش شرکت کرد، البته همه می دانیم که خلاف معنای نام این اتحادیه، به جای بمباران داعش طی یک سال برای آن با چتر اسلحه و مهمات پیاده کردند (13).

پس از امضای توافقات 5+1 با ایران مسائل باز هم تحول یافتند. ایالات متحده در منطقه ناگهان تغییر مسیر داد و سازمان تروریستی را در حسکه (سوریه) (14) وادار به عقب نشینی کرد. ولی تنها در اواسط اکتوبر 2015، حدود یک ماه پیش که فرانسه علیه داعش دست به عملیات تهاجمی زد، نه برای جلوگیری از کشتارهایی که این سازمان راه اندازی می کند، بلکه برای تسخیر بخشی از سرزمین سوریه و عراق و ایجاد یک دولت استعماری که نامش «کردستان» خواهد بود، حتی اگر مردمی که در آنجا زندگی می کنند کرد نباشند و جمعیت کرد در اقلیت باشد (15).

در این چشم انداز، فرانسه ناو هواپیمابرش را فرستاد — که هنوز در منطقه حضور نداشت — تا از مارکسیست لنینیست های حزب کرد YPG قطعات مدافع خلق پشتیبانی کند، ولی این رجوع و پیوند سیاسی وقتی می خواهند دولت استعماری ایجاد کنند چه معنایی دارد ؟ — علیه هم پیمان قدیمی اش داعش. از این پس ما شاهد دومین بازگشت باتون هستیم، نه از سوی القاعده در سوریه، بلکه از سوی داعش در فرانسه در مورد اقدامات هم پیمانانی که فرانسه از بازشناسی آنان شرمسار خواهد بود.

چه کسی داعش را هدایت می کند

داعش حاصل یک ساخت و ساز مصنوعی، و تنها ابزاری برای سیاست های چند دولت و شرکت های چند ملیتی است.

منابع مالی اصلی عبارتند از نفت، مواد مخدر افغان، که فرانسوی ها از چگونگی آن در خاک فرانسه بی اطلاع هستند، و اشیاء باستانی شامات. همه روی این نکته توافق دارند که نفت به سرقت رفته آزادانه به ترکیه منتقل می شود و سپس در اروپای غربی به فروش می رسد. با توجه به حجم آن، تردیدی در مورد پشتیبانی ترکیه از داعش وجود ندارد (16).

سه هفته پیش سخنگوی ارتش عرب سوریه از سه هواپیمائی گزارش داد که توسط ترکیه، عربستان سعودی و امارات متحده عربی اجاره شده بود و تعدادی از مبارزان داعش را از سوریه به یمن منتقل کرد. در این مورد نیز روابط این سه دولت با داعش هیچ تردیدی وجود ندارد و نقض آشکار منشور شورای امنیت است.

از دوران نخستین گردهمایی ژنیو در جون 2012 به تفصیل توضیح داده ام که یک گروه در بطن دستگاه دولتی ایالات متحده سیاست خاص خودش را علیه کاخ سفید به پیش می برد. در آغاز این توطئه توسط رئیس سازمان سیا و یکی از بنیانگذاران داعش در سال 2007 (« The Surge ») (17) جنرال "دیوید پترائوس" هدایت می شد، تا وقتی که در فردای گزینش مجدد "بارک اوباما" به ریاست جمهوری امریکا، او را دست به دست بازداشت کردند. سپس نوبت به وزیر امور خارجه "هیلری کلینتن" رسید که در اثر یک «حادثه» ناگوار در دوران انتقال ریاست جمهوری، پیش از موعد اتمام دوره وزارتش برکنار شد.

سرانجام، این مبارزه توسط سفیر امریکا "جفری فیلتمن" از دفاتر سازمان ملل متحد و توسط جنرال "جان آلن" در رأس به اصطلاح اتحادیه ضد داعش ادامه یافت. این گروه، بخشی از « دولت اعماق » در ایالات متحده که بی وقفه علیه توافق 5+1 با ایران مخالفت کرده و علیه جمهوری عرب سوریه جنگیده، اعضای خود را در بطن دولت "اوباما" حفظ کرده است. این گروه به ویژه می تواند روی کمک شرکت های چند ملیتی حساب کند که بودجه های آن فراتر از دولت ها بوده و می تواند عملیات سری را تأمین مالی کند. به عنوان مثال شرکت نفتی اکسون موبیل Exxon-Mobil (مالک اصلی قطر)، شرکت خدمات مالی کوهلبرگ کراویس رابرتس، و ارتش خصوصی آکادامی (بلاک و اثر سابق).

به حساب این دولت ها و شرکت های چند ملیتی است که فرانسه به کشور مزدور مسلح تبدیل شده است.

فرانسه در معرض باج خواهی

11 نومبر 2015، نخست وزیر، مانوئل والس Manuel Valls اطمینان داد که فرانسه علیه تروریسم بسیج شده است (18).

در 12 نومبر، سازمان دبیبان ملی بزهکاری و پاسخ جزائی وابسته به وزارت کشور گزارشی منتشر کرد که مبنی بر آن پس از بیکاری، تروریسم به عنوان دومین مشکل فرانسوی ها مطرح شده است (19).

صبح همان روز 13 نومبر، وزیر کشور، برنارد کزنو Bernard Cazeneuve طرحی با 20 اقدام مختلف برای مبارزه علیه قاچاق اسلحه معرفی کرد (20).

روشن است که دولت منتظر رویدادهای ناگوار بوده است، و نشان می دهد که با آنهایی که حمله کرده اند در حال مذاکره بوده. فرانسه به تعهداتی که قول داده بود نتوانسته پایبند بماند و به آن عمل کند و مطمئناً قربانی یک باج خواهی از سوی آنهایی است که از خیانت فرانسه رنجیده اند.

در صبح همان روزی که حمله تروریستی به وقوع پیوست، سرویس های اورژانس بیمارستان ها تمرین و شبیه سازی یک سناریوی تروریستی را به اجرا گذاشته بودند (21). اتفاق مشابهی که در مورد حمله تروریستی 11 سپتمبر 2001 در نیویورک و واشنگتن نیز شاهد آن بودیم، و به همین گونه در مورد 11 مارچ 2004 در مادرید یا 7 جولای 2005 در لندن.

نتیجه گیری موقتی

دولت های فرانسه یکی پس از دیگری با دولت هائی هم پیمان شده اند که ارزش های آنها در قطب مخالف جمهوری است. این دولت ها به تدریج برای آنها دست به جنگ های مخفی زده اند، و سرانجام دچار تنش شدند. رئیس جمهور "هولاند"، فرمانده ستاد مشترک جنرال "بنوا پوگا" Benoit Puga، وزیر امور خارجه "لوران فیبوس" و وزیر

امور خارجه سابق "الن ژوپه" مورد باج خواهی قرار گرفته اند و خروج از این برای آنها ممکن نیست مگر این که به بیراهه ای که کشور را هدایت کرده اند اعتراف کنند، حتی اگر این افشاءگری موجب محاکمه آنها در دیوان عالی شود.

در 28 سپتمبر، در تریبون سازمان ملل متحد، رئیس جمهور پوتین خطاب به امریکا و فرانسه با صدای قاطع و بلند گفت: «من می خواهم از مسؤولان این وضعیت بپرسم: آیا شما حداقل آگاهی نسبت به کاری که انجام داده اید دارید؟ ولی بیم دارم که پرسش بی پاسخ بماند، زیرا این مسؤولان از سیاست هایشان دست نکشیده اند که مبتنی بر اعتماد به نفس اغراق آمیز و اعتقاد به استثنائی بودن خودشان بوده و می پندارند که بی مجازات خواهند ماند» (22).

نه امریکائی ها و نه فرانسوی ها به او گوش نداند. امروز دیگر خیلی دیر شده است.

به یاد داشته باشیم:

- 1) دولت فرانسه به تدریج از رعایت قانون بین الملل دور شده است. دست کم از سال 2011 پیوسته قتل های سیاسی انجام داد و عملیات تروریستی را سازماندهی کرده است.
- 2) دولت فرانسه با دیکتاتورهای خلیج (فارس) خلاف طبیعت و آرمان های فرانسه هم پیمان شده است، و با گروهی از شخصیت های امریکائی و شرکت های چند ملیتی کار می کند تا سیاست های "اوباما" و "پوتین" را که در راستای تشنج زدائی حرکت می کند، مورد تخریب قرار دهد.
- 3) دولت فرانسه با یکی از هم پیمانی که چندان قابل معاشرت نیست دچار مشکل و اختلاف شده است. یکی از آنها حمله تروریستی را پشتیبانی و تحریک کرده است.

- [1] « [Charlie Hebdo : les révélations de la dernière campagne de Charb](#) », Thibault Raisse, *Le Parisien*, 18 octobre 2015.
- [2] « [Selon McClatchy, Mohammed Mehra et les frères Kouachi seraient liés aux services secrets français](#) », Réseau Voltaire, 9 janvier 2015.
- [3] « [Les armes de Charlie-Hebdo couvertes par le Secret-Défense](#) », Réseau Voltaire, 17 septembre 2015.
- [4] « [Qui a commandité l'attentat contre Charlie Hebdo ?](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 7 janvier 2015.
- [5] « [Charlie Hebdo a bon dos](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 12 janvier 2015.
- [6] « [De quoi ont peur les politiques et les journalistes français ?](#) », par Réseau Voltaire, 25 janvier 2015.
- [7] [Qui est Charlie ? : Sociologie d'une crise religieuse](#), Emmanuel Todd, Seuil, 5 mai 2015, 252 p.

- [8] « [11 mars 2004 à Madrid : était-ce vraiment un attentat islamiste ?](#) », « [Attentats de Madrid : l'hypothèse atlantiste](#) », par Mathieu Miquel, *Réseau Voltaire*, 11 octobre et 6 novembre 2009.
- [9] *The Siege*, Adrian Levy & Cathy Scott-Clark, Penguin, 2013.
- [10] « [Pression militaire et succès diplomatique pour les rebelles syriens](#) », par Isabelle Maudraud, *Le Monde*, 13 décembre 2012.
- [11] Voir le témoignage de l'ancien président du Conseil constitutionnel [Roland Dumas sur LCP](#).
- [12] Lire l'intervention du représentant syrien « [Résolution 2165 et débats \(aide humanitaire en Syrie\)](#) », *Réseau Voltaire*, 14 juillet 2014.
- [13] Ce point est ignoré de la presse occidentale, mais a été largement discuté un an durant par la presse arabe et perse. La vérité a éclaté au grand jour lorsque cinquante analystes du CentCom ont dénoncé les mensonges des rapports sur la Coalition, qu'une enquête interne a été déclenchée et que, finalement, le général John Allen a été contraint à la démission. Voir notamment : « [Stewart, Brennan et Cardillo dénoncent les manipulations du Renseignement au Pentagone](#) » et « [Le général Allen présente sa démission \(Bloomberg\)](#) », *Réseau Voltaire*, 12 et 23 septembre 2015.
- [14] « [La France tente d'entraver le déploiement militaire russe en Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 6 septembre 2015.
- [15] « [Les États-Unis et Israël débutent la colonisation du Nord de la Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 1er novembre 2015.
- [16] Pour en savoir plus : « [Le rôle de la famille Erdoğan au sein de Daesh](#) », *Réseau Voltaire*, 26 juillet 2015.
- [17] Daesh a été initialement constitué en Irak dans le cadre d'un plan visant à mettre fin à la Résistance à l'occupation états-unienne. Pour ce faire, les USA ont créé des milices anti-chiites —dont l'Émirat islamique en Irak, futur « Daesh »—, puis des milices anti-sunnites. En définitive, les deux groupes de population ont oublié l'armée d'occupation et se sont battus entre eux.
- [18] « [Valls : la France engagée contre le terrorisme](#) », AFP et *Le Figaro*, 11 novembre 2015.
- [19] « [La grande peur du terrorisme](#) », Timothée Boutry, *Le Parisien-Aujourd'hui en France*, 13 novembre 2015.
- [20] « [Bernard Cazeneuve présente un plan contre le trafic d'armes](#) », AFP, 13 novembre 2015.

[21] Cf. Intervention du Dr Patrice Pelloux, président de l'Association des médecins urgentistes de France, sur [France Info à 10h26](#) et au journal du soir de France2, le 14 novembre 2015.

[22] « [Discours de Vladimir Poutine à la 70ème Assemblée générale de l'Onu](#) », par Vladimir Poutine, *Réseau Voltaire*, 28 septembre 2015
<https://www.youtube.com/watch?v=HI23UkYl3Eo>

متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article189275.html>